

அதிகாரம் 12 நடுவு நிலைமை

1. சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்

பொருள் : நடுவு நிலைமையாவது ஆராய்ந்து கூறும் தீர்ப்பின்கண் சொல்லில் குற்றம் இல்லாதது. அவ்வாறு நிகழ்வது மனத்தின்கண் குற்றம் இன்மையை உறுதியாகப் பெற்ற பொழுதேயாம்.

அதிகாரம் 17 அழுக்காறாமை

2. அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து

பொருள் : அறிவுடையோர் பொறாமை காரணமாக அறமல்லாதவற்றைச் செய்யார். அத்தீயநெறியால் தமக்குக் கேடு வருவதை அறிந்து.

அதிகாரம் 28 கூடா ஒழுக்கம்

3. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்

பொருள் : வஞ்சமனம் உடையவனின் பொய்யொழுக்கத்தை, அவன் உடம்பாய்க் கலந்துள்ள ஐம்பூதங்களும் கண்டு தம்முள்ளே எள்ளிச் சிரிக்கும்.

அதிகாரம் 41 கல்லாமை

4. மேற்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்திலர் பாடு

பொருள் : கல்லாதவர் உயர் குடியிற் பிறந்தவராயினும், தாழ்ந்த குடியில் பிறந்திருந்தும் கற்றவரைப் போல அத்துணைப் பெருமையுடையவர் அல்லர்.

அதிகாரம் 42 கேள்வி

5. இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல்

பொருள் : ஒழுக்கமுடைய பெரியோரின் வாய்ச் சொற்கள், வழக்கும் சேற்று நிலத்தில் நடப்பவர்க்கு ஊன்றுகோல் உதவுவது போலத் துன்பக் காலத்தில் உதவும்.

அதிகாரம் 43 அறிவுடைமை

6. எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை அதிர வருவதோர் நோய்

பொருள் : எதிர்காலத்தில் வரக்கூடியதை முன்னரே அறிந்து தம்மைக் காக்க வல்ல அறிவுடையவர்க்கு, அவர் அஞ்சி நடுங்குமாறு வரக்கூடிய துன்பம் ஒன்றுமில்லை.